

UZASADNIENIE

Powódka H. L. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. V. (...) z/s w W. (pop. (...) S.A. w W.) kwoty 25000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną na skutek upadku na śliskiej nawierzchni chodnika w dniu 21.01.2018r., wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8.10.2018 r. do dnia zapłaty.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że brak jest podstaw faktycznych i prawnych do przypisania odpowiedzialności odszkodowawczej firmie (...) A. S., co przesądza o braku odpowiedzialności ubezpieczeniowej pozwanego. Podniosła, że ubezpieczony nie jest w stanie natychmiast reagować na każdą miejscową śliskość nawierzchni, a każdy pieszy w okresie zimowym powinien liczyć się z występowaniem miejscowych oblodzeń lub śliskości o różnym charakterze, musi się spodziewać i winien zachować ostrożność przy ich pokonywaniu. Ubezpieczony nie ma obowiązku osiągnięcia rezultatu w postaci utrzymania drogi w okresie zimowym w stanie idealnym, zapewniającym bezpieczeństwo jej użytkownikom, lecz obowiązek podejmowania określonych działań, zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa i wygody ruchu oraz niedopuszczenia do pogorszenia warunków bezpieczeństwa. Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował także roszczenie co do wysokości, jako wygórowane i niewykazane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 stycznia 2018r., ok. godz. 8.20 rano, przechodząc przez alejkę w P. Kresowian, położonym pomiędzy ul. (...) w K., powódka pośliznęła się na oblodzonej nawierzchni i gwałtownie upadła.

W chwili wypadku powódka miała na sobie buty na traktorowej podeszwie.

Bezpośrednio po wypadku poczuła ból lewej ręki w okolicy nadgarstka.

Po pierwszą pomoc powódka udała się do siedziby Straży Pożarnej w K., która znajdowała się w pobliżu miejsca upadku, następnie przekazano ją Zespołowi (...).

Dowód:

- oświadczenie H. B. (k-19)
- pismo Komendanta Powiatowego (...) T. W. z 26.02.2018r. (k-20)
- zeznania świadków: H. B. (k-109), R. T. (k-109v.-110)
- zeznania powódki (k-110).

W (...) w P. stwierdzono u powódki złamanie nasad dalszych kości łokciowej i promieniowej na skutek upadku; dokonano repozycji złamanego przedramienia lewego i zalecono unieruchomienie kończyny przy użyciu podłużnika gipsowego, następnie zakwalifikowano ją do leczenia operacyjnego, który to zabieg przeprowadzono w dniu 16.02.2018r. Powódka pozostawała pod kontrolą Poradni Urazowej i przeszła rehabilitację. Leczenie zakończono z dniem 30.11.2020r.

Dowód:

- karty informacyjne leczenia szpitalnego (k-21,22)
- informacja dla lekarza kierującego (k-23,24)
- zaświadczenie lekarskie (k-25,26).

W dniu wypadku w K. średnia dobowa temperatura powietrza na wysokości 2 m nad gruntem wynosiła -2°C ; minimalna dobowa temperatura na wysokości 5 cm nad gruntem wynosiła $-6,3^{\circ}\text{C}$. W ciągu doby opady były śladowe; wysokość pokrywy śnieżnej o godz. 7.00 wynosiła 2 cm.

Dowód:

informacja meteorologiczna (k-18)

W wyniku wypadku powódka doznała złamania kości przedramienia lewego z następowym leczeniem operacyjnym.

Trwały uszczerbek na zdrowiu powódki, powstały w wyniku przebytego urazu, wynosi 7%.

Przebyty wypadek skutkuje do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi stawu nadgarstkowego lewego z ograniczeniem ruchomości. Dolegliwości te nasilają się przy zmianach pogodowych, przy zbyt długim statycznym i dynamicznym obciążeniu operowanej kończyny i zmuszają powódkę do przyjmowania leków przeciwbólowych. Uciążliwości i ograniczenia ruchomości stawu nadgarstkowego po wypadku były większe, niż aktualnie. Powódka wymagała pomocy osób bliskich przy wszystkich czynnościach życia codziennego. Uraz, w wyniku którego powódka doznał również obrażeń tkanek miękkich, w przyszłości może być przyczyną przyspieszonego rozwoju zmian zwyrodnieniowych stawu nadgarstkowego. Ból doprowadza do upośledzenia funkcji stawu, która przejawia się bólowym ograniczeniem jego ruchomości. Powódka ma ograniczoną sprawność ruchową, mniejszą zdolność ruchów precyzyjnych, co zaburza jej społeczne funkcjonowanie. Proces usprawniania operowanego stawu nadgarstkowego nie przyniósł pożądanych rezultatów. W przyszłości wskazane będzie kontynuowanie leczenia usprawniającego, którego celem nie będzie zwiększenie zakresu ruchu, a utrzymanie dotychczasowych efektów leczenia. Rehabilitacja jest utrudniona ze względu na łączniki metalowe, które powódka ma implantowane.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego ortopedy M. J. (131 i nast.);

- zeznania świadka R. T. (k-109v.-110);

- zeznania powódki (k-110).

Utrzymaniem zimowym ciągów pieszych w miejscu wypadku, w tym sprzątaniem, odśnieżaniem i likwidacją śliskości - zajmował się podmiot: Firma (...) A. S., na podstawie umowy nr (...), zawartej z Gminą Miejską K. w dniu 2.06.2017r. Obowiązkiem wykonawcy było m.in. odśnieżanie alejek, chodników i ulic znajdujących się na obsługiwanych terenach, usuwanie śliskości na wyznaczonych alejkach, chodnikach i ulicach, w tym w miejscu wypadku. Zgodnie z umową, zimowym podstawowym standardem utrzymania alejek parkowych, chodników i ulic było usunięcie świeżego śniegu oraz likwidacja śliskości po zakończeniu opadów w ciągu czterech godzin.

Firma (...) A. S. zawarł z (...) S.A. (aktualnie (...) S.A. V. (...) z/s w W.) umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z prowadzoną działalnością w zakresie usług, wynikających z umowy, zawartej z Gminą Miejską K. nr (...) z dnia 2.06.2017r., na okres od 9.05.2017r. do 8.05.2018r.

Dowód:

- umowa nr (...) zawarta przez A. S. z Gminą Miejską K. z dnia 2.06.2017r. (k-91-95)

- polisa nr (...) (k-87-88)

- pisma A. S. z dn. 28.08.2018r., 13.09.2018r., 5.10.2018r. (k-28, 89 i 35-36)

- pismo Kierownika Wydziału (...) Miejskiej i Ochrony (...) z dnia 24.6.2019r. (k-50)

- pismo Burmistrza Miasta K. z dnia 25.7.2019r. (k-51).

Powódka zgłosiła szkodę u strony pozwanej pismem z dnia 5.09.2018r.

Dowód:

pismo powódki (k-29).

W odpowiedzi strona pozwana odmówiła przyjęcia odpowiedzialności, wskazując, że ubezpieczony wywiązał się z obowiązków, związanych z usuwaniem śliskości, które wykonał wyznaczony pracownik potwierdziła osoba wyznaczona do nadzoru, że fakt należytego wykonania prac został również potwierdzony w protokole miesięcznego odbioru robót za styczeń 2018r., oraz wynika z nienależenia kary umownej przez Gminę na wykonawcę (ubezpieczonego) za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania.

Dowód:

pismo pozwanej z dnia 3.10.2018r. (k-34).

Pismem z dnia 1.03.2019r., a następnie z dnia 12.04.2019r. (doręczonym 18.04.2019r.) powódka wezwała ubezpieczonego u strony pozwanej A. S. do zapłaty kwoty 25.000 zł, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną w wypadku z dnia 21.01.2018r., w terminie 7 dni.

Dowód:

wezwanie do zapłaty (k-37-38, 40-42).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Jak ustalono, przedsiębiorstwo Firma (...), zajmujące się - na podstawie umowy zawartej z Gminą Miejską K. (art. 429 kc) - utrzymaniem zimowym ul. (...) w K., w tym sprzątnięciem, odśnieżaniem i likwidacją śliskości, zawarło z pozwanym (pop. (...) S.A. w W.) umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z prowadzoną działalnością w zakresie usług, wynikających z umowy, zawartej z Gminą Miejską K. nr (...) z dnia 2.06.2017r., w tym w zakresie zimowego utrzymania dróg, chodników itp., na okres od 9.05.2017r. do 8.05.2018r.

Strona pozwana odpowiada zatem za szkodę powódki, powstałą w związku z upadkiem na śliskiej nawierzchni chodnika przy ulicy (...) w K., powstałą w dniu 21.01.2018r., a więc w okresie obowiązywania umowy ubezpieczenia o.c., zawartej z przedsiębiorstwem Firma (...), odpowiedzialnym za należyte utrzymanie nawierzchni alejek parkowych, chodników i ulic, w tym usunięcie świeżego śniegu oraz likwidacja śliskości w miejscu wypadku.

Jak ustalono, na podstawie zeznań świadków: H. B. i R. T. oraz zeznań powódki, do wypadku doszło kiedy to powódka, idąc alejką parkową przy ul. (...), pośliznęła się na oblodzonej nawierzchni gwałtownie upadła. W chwili zdarzenia alejka nie była uprzątnięta z zalegającej na niej warstwy lodu, nie była posypana piaskiem. Przedsiębiorstwo Firma (...), ubezpieczone u strony pozwanej, nie dopełniło obowiązku utrzymania tego miejsca w należyłym stanie, a przez to nie zapobiegło grożącemu przechodniom niebezpieczeństwu. Takie zachowanie było przyczyną wypadku powódki z dnia 21.01.2018r. Odnosząc się do stanowiska pozwanej, że w okresie ciężkich warunków atmosferycznych w porze zimowej utrzymanie wszystkich ciągów komunikacyjnych w stanie całkowitego bezpieczeństwa jest niemożliwe lub bardzo utrudnione, wskazać należy, że do wypadku doszło w mieście, w centrum

miasta, w godzinach rannych i w warunkach, które nie odbiegały od normy, mając na uwadze strefę klimatyczną i porę roku – środek zimy. Miejsce publiczne powinno być odpowiednio przystosowane i bezpieczne dla odwiedzających je osób, a pozwana nie wykazała, aby miały miejsce jakieś nadzwyczajne zdarzenia, uniemożliwiające jej zabezpieczenie ciągów komunikacyjnych. Zwłaszcza, że jak ustalono, powódka poruszała się ostrożnie i miała odpowiednie obuwie. W dniu wypadku oraz w dniu poprzedzającym nie było obfitych opadów śniegu, opady były znikome i występował mróz, śliskość z chodnika nie została w żaden sposób usunięta, brak było śladów posypania piaskiem. Ubezpieczone przedsiębiorstwo nie dostosowało swoich czynności do panujących warunków. Gołosłowne pozostały twierdzenia pozwanego (zawarte także w uzasadnieniu decyzji o odmowie przyjęcia odpowiedzialności za skutki wypadku powódki), że ubezpieczony wywiązał się z obowiązków, związanych z usuwaniem śliskości, które wykonał wyznaczony pracownik i potwierdziła osoba wyznaczona do nadzoru – na tą okoliczność strona pozwana nie zaoferowała żadnego dowodu (art. 6 kc). Potwierdzeniem faktu należytego wykonania prac w bezpośrednim okresie przed wypadkiem nie jest z całą pewnością protokół miesięcznego odbioru robót za styczeń 2018r. (k-90), skoro strona pozwana nawet nie wymieniła „prac”, które miały być wykonane tego dnia w miejscu zdarzenia, aby można było zweryfikować jej twierdzenia o wykonaniu należytych. Fakt nienależenia kary umownej przez Gminę na wykonawcę (ubezpieczonego) za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, nie świadczy, wbrew twierdzeniom pozwanego, o tym, że ubezpieczony należycie wywiązał się z obowiązków umownych, skoro w niniejszej sprawie nie wskazano nawet na czym miałyby polegać wypełnienie tego obowiązku, a jak wykazała powódka, miejsce zdarzenia było pokryte lodem, nie było śladów posypania ciągu pieszego piaskiem, nie było nagłych, obfitych opadów, ani innych wyjątkowych okoliczności, uniemożliwiających lub utrudniających skuteczne działanie pracowników ubezpieczonego. Brak również jakichkolwiek przesłanek do uznania, że powódka upadła na skutek niezachowania należytej ostrożności.

Dokonane ustalenia pozwoliły na stwierdzenie, że przedsiębiorstwo (...), ubezpieczone u strony pozwanej, nie dopełniło obowiązku utrzymania tego miejsca w należytych stanie, a przez to nie zapobiegło grożącemu przechodniom niebezpieczeństwu. Okoliczność, że w miejscu zdarzenia nawierzchnia była śliska, zalegała na niej warstwa lodu oraz nie było widocznych śladów posypania piaskiem świadczy o tym, że czynności, których źródłem zobowiązania była zawarta przez ubezpieczonego z Gminą Miejską K. umowa, związane z usuwaniem lodu i posypaniem chodnika nie były wykonane w dniu zdarzenia, ani dnia poprzedniego.

Warunkiem koniecznym odpowiedzialności odszkodowawczej, na podstawie przepisu art. 415 kc, jest łączne spełnienie następujących przesłanek: bezprawności działania lub zaniechania, wystąpienie szkody oraz związku przyczynowego między bezprawnością działania lub zaniechania a szkodą, poniesioną przez powoda. Obowiązek naprawienia szkody łączy się więc z takim działaniem, które jest niezgodne z prawem. Za szkodę odpowiada osoba, której zawinione zachowanie jest źródłem powstania tej szkody. Zaniechanie, jako zdarzenie sprawcze, wiąże się z ciężącym na sprawcy obowiązkiem czynnego działania i niewykonaniem tego obowiązku. Zgodnie z art. 361 § 1 kc, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Analizując wystąpienie w tym zakresie zaniechania, należy wskazać, że jest ono nieprzeszkodzeniem temu, aby rozwinął się niekorzystny związek przyczynowy. Jak wskazuje się w piśmiennictwie, „jeżeli realizacja powinnego zachowania spowodowałaby, że nie doszłoby do naruszenia sfery dóbr poszkodowanego, wówczas zaniechanie pozostaje w związku przyczynowym warunkowym (sine qua non) z naruszeniem” (red. dr hab. Adam Olejniczak, System Prawa Prywatnego tom 6 – Prawo zobowiązań – część ogólna, C.H. Beck 2014, s. 141).

Powódka niewątpliwie doznała krzywdy w postaci obrażeń ciała w wyniku upadku na oblodzonej nawierzchni alejki parkowej przy ul. (...) w K.. Do zdarzenia nie doszłoby, gdyby stan przedmiotowej nawierzchni był zabezpieczony przed skutkami zimy. W tym zakresie można rozpatrywać zaniechanie ze strony podmiotu odpowiedzialnego za właściwe utrzymanie miejsca upadku. Odpowiedzialną za utrzymanie miejsca zdarzenia w stanie gwarantującym jego bezpieczeństwo była Gmina Miejska K..

Stosownie do treści art. 4 pkt 20 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (Dz.U. 1985, Nr 14, poz. 60 z późn. zm., w dalszej części DrPublU), utrzymanie drogi oznacza wykonywanie robót konserwacyjnych, porządkowych i innych zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa i wygody ruchu, w tym także odśnieżanie i zwalczanie śliskości zimowej. W myśl zaś art. 20 ust. pkt 4 DrPublU, do zadań zarządcy drogi należy w szczególności

utrzymanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jednocześnie zarządcą drogi pozostają w przypadku dróg krajowych – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, wojewódzkich – zarząd województwa, powiatowych – zarząd powiatu, a gminnych – wójt (burmistrz, prezydent miasta) – art. 19 ust. 2 DrPublU. Ustawa nakłada na zarządcę drogi obowiązek dokonywania napraw bieżących i robót konserwacyjnych, przeprowadzania okresowych kontroli stanu dróg oraz przedsięwzięcia działań niedopuszczających do przedwczesnego zniszczenia drogi obniżenia jej klasy, ograniczenia funkcjonalności, niewłaściwego użytkowania i pogorszenia warunków bezpieczeństwa ruchu. Na zarządcy drogi ciąży szczególnie obowiązek podejmowania działań, mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa i wygody ruchu. Zarządca drogi winien dochować należytej staranności przy wykonywaniu tych obowiązków. Poprzez należyty stan nawierzchni należy rozumieć, ze względu na szczególne przeznaczenie drogi, zdatność tej drogi do użytkowania w sposób zapewniający bezpieczeństwo korzystających z niej osób trzecich.

Zgodnie ponadto z przepisami ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. z 2016, poz. 250 ze zm.), utrzymanie czystości i porządku w gminach należy do obowiązkowych zadań własnych gminy. Art. 3 ust. 1 tej ustawy stwierdza, że "utrzymywanie czystości i porządku w gminach należy do obowiązkowych zadań własnych gminy", co jednak, zgodnie z ust. 2 pkt 1 i 11 tego przepisu oznacza, iż gminy zapewniają czystość i porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania, a w szczególności: tworzą warunki do wykonywania prac związanych z utrzymaniem czystości i porządku na terenie gminy lub zapewniają wykonanie tych prac przez tworzenie odpowiednich jednostek organizacyjnych, zapobiegają zanieczyszczaniu ulic, placów i terenów otwartych, w szczególności przez: zbieranie i pozbywanie się, błota, śniegu, lodu oraz innych zanieczyszczeń uprzątniętych z chodników przez właścicieli nieruchomości oraz odpadów zgromadzonych w przeznaczonych do tego celu pojemnikach ustawionych na chodniku. Ustawodawca przewidział obowiązek Gminy utrzymywania czystości na terenie przez nią administrowanym w takim zakresie w jakim nie został on nałożony na inne podmioty oraz powierzył gminie sprawowanie za pośrednictwem Burmistrza (wójta, prezydenta miasta) nadzoru na realizacją obowiązków wynikających z tej ustawy (art. 5 ust. 5 ustawy).

W niniejszej sprawie Gmina Miejska K. na podstawie przepisów ustawy była obciążona obowiązkiem utrzymania czystości i porządku, w tym zwalczania śliskości zimowej w miejscu, gdzie doszło do zdarzenia z udziałem powódki. Była zobowiązana do uprzątnięcia z chodnika śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń. W tym zakresie miała obowiązek dbać o bezpieczeństwo przechodzących tamtędy ludzi, bowiem było to miejsce służące do tego typu ruchu. Gmina zwolniła się jednak z odpowiedzialności za skutki wypadku powódki, skoro wykonanie czynności, związanych z zimowym utrzymaniem czystości i porządku na terenie, na którym doszło do wypadku, w tym zimowym oczyszczaniem chodników, powierzyła przedsiębiorstwu Firmie (...), które w zakresie swej działalności zawodowej trudni się wykonywaniem takich czynności (art. 429 kc). Przedsiębiorstwo to nie wypełniło należycie swojego obowiązku, poprzez nieusunięcie zalegającego lodu, nieposypanie tego miejsca piaskiem, ponosząc winę w postaci niedbalstwa i w konsekwencji odpowiedzialność za skutki upadku powódki. Przedsiębiorcy temu można postawić zarzut niewłaściwości postępowania i bezprawności czynu oraz braku dochowania należytej staranności (art. 355 § 1 kc). Pomiędzy takim zachowaniem a szkodą powódki zachodzi adekwatny związek przyczynowy. Istnieją zatem podstawy do zasądzenia powódce odpowiedniego zadośćuczynienia za krzywdę.

Firma (...) A. S. zawarła z (...) S.A. (aktualnie (...) S.A. V. (...) z/s w W.) umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z prowadzoną działalnością w zakresie usług, wynikających z umowy, zawartej z Gminą Miejską K. nr (...) z dnia 2.06.2017r., na okres od 9.05.2017r. do 8.05.2018r. Do umowy ubezpieczenia zastosowanie miały Ogólne Warunki Ubezpieczenia GoBiznes, zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr 09/18. Zgodnie z § 14 OWU, na wniosek ubezpieczającego, przedmiotem ubezpieczenia może być odpowiedzialność cywilna ubezpieczonego za szkody osobowe i rzeczowe wyrządzone osobom trzecim czynem niedozwolonym lub wskutek nienależytego wykonania zobowiązania przez ubezpieczonego lub jego pracownika w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej określonej w umowie ubezpieczenia oraz z tytułu posiadania lub użytkowania mienia wykorzystywanego w tej działalności, w tym za pojazdy wolnobieżne (ust. 1). Ochroną ubezpieczeniową objęte są szkody wyrządzone z winy nieumyślnej, w tym również wskutek rażącego niedbalstwa (ust. 2). Zakres ubezpieczenia wskazany we wniosku

o ubezpieczenie obejmował odpowiedzialność cywilną ubezpieczonego za szkody osobowe i rzeczowe, wyrządzone osobom trzecim czynem niedozwolonym lub wskutek nienależytego wykonania zobowiązania przez ubezpieczonego lub jego pracownika oraz z tytułu posiadania lub użytkowania mienia, wykorzystywanego w prowadzeniu działalności (w tym za pojazdy wolnobieżne), z rozszerzeniem o odpowiedzialność cywilną za produkt (w tym za wykonane usługi). Ochroną ubezpieczeniową objęte były wypadki ubezpieczeniowe, które wystąpiły w okresie ubezpieczenia i roszczenia z ich tytułu zostały zgłoszone przed upływem terminu przedawnienia (§ 15 OWU).

Skoro Firma (...) była od tej odpowiedzialności ubezpieczona u strony pozwanej, to strona pozwana jest legitymowana biernie w procesie na podstawie art. 822§1 kc.

Za wyrządzoną zaniechaniem ubezpieczonego szkodę (krzywdę), strona pozwana ponosi, względem powódki, odpowiedzialność odszkodowawczą, której podstawę prawną stanowią przepisy art. 416 kc, art. 444§1 kc i art. 445§1 kc w zw. z art. 822 § 1 i 2 kc.

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi. Zadośćuczynienie stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanego cierpienia, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanego cierpienia, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpienia, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość (tak: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8.02.2006r., I A Ca 1131/05, LEX nr 194522).

Jak ustalono, w wyniku wypadku powódka doznała złamania kości przedramienia lewego. Doznany uraz do chwili obecnej skutkuje dolegliwościami bólowymi stawu nadgarstkowego lewego z ograniczeniem ruchomości. Dolegliwości te nasilają się przy zmianach pogodowych, przy zbyt długim statycznym i dynamicznym obciążeniu złamanej i następnie operowanej kończyny i zmuszają powódkę do przyjmowania leków przeciwbólowych. Uciążliwości i ograniczenia ruchomości stawu nadgarstkowego bezpośrednio po wypadku były większe, niż aktualnie. Powódka wymagała pomocy osób bliskich przy wszystkich czynnościach życia codziennego. Uraz, w wyniku którego powódka doznała również obrażeń tkanek miękkich, w przyszłości może być przyczyną przyspieszonego rozwoju zmian zwyrodnieniowych stawu nadgarstkowego. Ból doprowadza do upośledzenia funkcji stawu, która przejawia się ograniczeniem jego ruchomości. Powódka ma ograniczoną sprawność ruchową, mniejszą zdolność ruchów precyzyjnych, co zaburza jej społeczne funkcjonowanie. Proces usprawniania operowanego stawu nadgarstkowego nie przyniósł pożądanych rezultatów. W przyszłości wskazane będzie kontynuowanie leczenia usprawniającego, którego celem nie będzie zwiększenie zakresu ruchu, a jedynie utrzymanie dotychczasowych efektów leczenia. Rehabilitacja jest ponadto utrudniona ze względu na łączniki metalowe, które powódka ma implantowane. Trwały uszczerbek na zdrowiu powódki, powstały w wyniku przebytego urazu, biegły ortopeda ocenił na 7 %. Miarkując zadośćuczynienie Sąd miał na uwadze, że procent uszczerbku na zdrowiu, określany przez biegłego lekarza, jest tylko kategorią pomocniczą przy ustalaniu odpowiedniego zadośćuczynienia, i nie stanowi sam przez się podstawy do automatycznego miarkowania zadośćuczynienia przez Sąd.

Biorąc pod uwagę rozmiar cierpienia powódki, zdaniem Sądu, właściwą kwotą, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną w wypadku z dnia 21.01.2018r., jest żądana przez nią suma 25.000 zł. Uwzględnia ona rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, rozmiar uszkodzeń ciała, dolegliwości bólowe, odczuwane do chwili obecnej, długotrwałość procesu leczenia i rehabilitacji oraz utratę dotychczasowej sprawności, konieczność korzystania z pomocy osób trzecich przy zwykłych czynnościach dnia codziennego. Istotnym było, że przedmiotowy wypadek był stresującym wydarzeniem w życiu powódki, w sposób niekorzystny wpłynął na jej samopoczucie i satysfakcję życiową, powodując ujemne uczucia, przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi, ograniczoną sprawnością, przedłużającym się procesem leczenia.

Odsetki od kwoty 25.000 zł, tytułem zadośćuczynienia, zasądzone, zgodnie z żądaniem pozwu, od dnia 8.10.2018r., tj. po upływie ustawowego terminu 30 dni na spełnienie świadczenia, mając na uwadze, że zgłoszenie szkody zostało zarejestrowane przez pozwanego w dniu 7.09.2018r. (art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc w zw. z art. 817§1 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych).

Orzeczenie o kosztach w punkcie II wyroku oparto na przepisie art. 98§1 i 3 kpc, przyjmując, że pozwana, jako przegrywająca sprawa, winna zwrócić powódce poniesione przez nią celowe koszty procesu: 500 zł (uiszczona opłata sądowa od pozwu), 3600 zł (wynagrodzenie pełnomocnika, będącego adwokatem), 17 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa), 600 zł (uiszczona zaliczka na wynagrodzenie biegłego).

Orzeczenie w pkt III wyroku oparto na przepisie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2019, poz. 785 ze zm.) w zw. z art. 98§1 kpc. W postępowaniu zostały poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa wydatki na wynagrodzenia biegłego w kwocie 298 zł (k-136). Pozwaną, zgodnie z wynikiem procesu, obciąża obowiązek zapłaty kwoty 750 zł, tytułem opłaty od pozwu, w części, od której powódka była zwolniona.